

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Katedra správního práva

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Kompetenční spory (podle zákona č. 131/2002 Sb.)
Autor: Ondřej Procházka
Autor posudku: JUDr. Milan Podhrázký, Ph.D.

1. Zadání a cíl práce:

Téma zvolené autorem, tedy kompetenční spory (podle zákona č. 131/2002 Sb.), představuje téma, které je pro zpracování do podoby diplomové práce vhodné a podle mého názoru též zajímavé, a to jak z hlediska odpovídajícího rozsahu tématu, tak z hlediska možnosti pro diplomanta prokázat uplatnění znalostí a dovedností získaných během studia. Ačkoliv jsem přesvědčen o tom, že autorem v úvodu práce vymezená „Hypotéza“ (kapitola 1.1.2.) a „Výzkumná otázka“ (kapitola 1.1.3) nejsou pro účely předložené diplomové práce s ohledem na její podobu formulovány příliš šťastně, lze považovat zadání práce i cíle autora za ještě dostatečné vzhledem k požadavkům na daný druh práce kladeným.

2. Obsahové zpracování práce (včetně systematického uspořádání, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Posuzovaná diplomová práce se vedle svého úvodu (kapitola 1) a závěru (kapitola 8) člení na dalších 6 samostatných kapitol, které jsou v některých případech dále podrobněji strukturovány, někde až zbytečně detailně (zejména kapitola 1). V kapitole druhé se autor věnuje „Soudnímu přezkumu rozhodnutí správních orgánů“ (str. 11-32), dále popisuje „Kompetenční spory, které řeší zvláštní senát“ (kapitola 3, str. 33-37). Kapitola čtvrtá je věnována institutu zvláštního senátu (str. 38-39) a samostatnou pozornost pak autor věnuje „Řízení před zvláštním senátem“ (kapitola 5, str. 40-41), „Náležitostem rozhodnutí zvláštního senátu“ (kapitola 6, str. 42-45) a „Výstupům z judikatury“ (kapitola 6, str. 46-70).

Přestože posuzovaná diplomová práce má v zásadě logickou strukturu, nelze přehlédnout, že jednotlivé kapitoly jsou z hlediska svého rozsahu značně neproporční (viz zejména kapitoly 4 a 5). Práci proto lze vyčítat určitou nevyváženost, kdy se autor na jedné straně zabývá některými detaily (např. zmiňované náležitosti rozhodnutí zvláštního senátu (viz str. 42), aby současně na druhou stranu jen stručně zmínil některé pro dané téma naprosto stěžejní otázky (např. dualismus práva, jen letmo zmíněno na str. 30 a 34, nebo nedostatečný popis postavení a právního zakotvení zvláštního senátu apod.). Z hlediska obsahu práce je pak považuji za zcela nadbytečné, aby se autor věnoval např. popisu řízení ve věcech volebních (místních referend) či ve věcech politických stran. V důsledku autorem zvolené metodologie všeobecného popisu správního soudnictví (zejména v případě kapitoly 2) sice dostává čtenář k dispozici shrnutí právní úpravy správního soudnictví podle soudního řádu správního i podle občanského soudního řádu, uvedený postup ale současně vede k tomu, že autor téměř rezignoval na detailní rozbor (alespoň vybraných) relevantních otázek souvisejících s kompetenčními spory (např. úvahy o zrušení části páte o. s. ř.), byť podle označení kapitol se práce mohla jevit slibně (např. část 7.1), přičemž se ani nepokusil označit případná sporná místa právní úpravy či dokonce předestřít vlastní názor na určitou problematiku. Přestože se autor v úvodu i v závěru snaží vysvětlit, k jakému cíli práci směřoval, z textu samotného to bohužel příliš zřejmé není a jasnou sjednocující linii v ní postrádám.

Z hlediska práce s prameny je třeba konstatovat, že autor v rámci seznamu použité literatury sice uvedl nepříliš široký, ale dostatečný okruh pramenů, při samotném psaní textu ovšem zjevně více preferoval jen některé z nich (zejména článek Jitky Zavřelové). Jen obtížně pochopitelná je pro mě

skutečnost, že autor opomněl některé zdroje, které sám zahrnul do zadání diplomové práce (zejm. článek Petra Lavického) a nezaznamenal nové vydání komentáře k zákonu č. 131/2002 Sb. (součást komentáře k soudnímu řádu správnímu vydaného v roce 2013 v nakladatelství C.H. Beck). Jinak ovšem z hlediska práce s využívanými prameny autor prokázal schopnost pracovat s odbornými texty (monografie, články v odborných časopisech) a právními předpisy. Z hlediska zaměření práce autor v odpovídající míře vychází též z judikatury (viz část 7.2), byť vysvětlení autora, proč se některými judikáty zabýval detailně (str. 46), považuji za nejasné.

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

Přihlédneme-li k formálním náležitostem, je práce v zásadě zpracována řádně a v souladu se stanovenými požadavky. Práce sice není zcela prosta překlepů (viz například již samotná osnova práce); ty ovšem naštěstí nepřesahují přípustnou míru. Autor z hlediska formálního odpovídajícím způsobem pracuje s poznámkovým aparátem. Z hlediska formy textu a stylistiky mám pochybnost o tom, jakým způsobem autor pojal část věnovanou výstupům z judikatury zvláštního senátu, kdy soudní rozhodnutí obsáhle cituje (lze jen spekulovat, zda například z obavy z dosažení potřebného počtu stran), a to včetně záhlaví (složení senátu a vymezení rozhodované věci) a či poučení o opravných prostředcích.

Z výsledku systému pro kontrolu plagiátorství vyplývá, že nejvyšší míra podobnosti s jinými dokumenty se v případě posuzované diplomové práce pohybuje ve výši 5 %, což je však zjevně třeba přičítat citovaným závěrům z judikatury či reprodukci textů právních předpisů, takže v tomto ohledu diplomová práce ob stojí.

4. Celkové hodnocení práce (včetně naplnění zadání a cíle práce):

Z hlediska naplnění zadání práce je s ohledem na výše uvedené třeba konstatovat, že autor některé její části zpracoval nedostatečně, a to přesto, že mu nelze upřít snahu o originální zpracování tématu. Práci lze jak z hlediska formálního, tak z hlediska obsahového označit za ne zcela zdařilou. V tomto hledu si nemohu odpustit poznámku, že drtivou většinu shora uvedených výtek nepochybně bylo možno odstranit již v průběhu přípravy a psaní diplomové práce, autor však možnosti konzultace s vedoucím práce využil pouze minimálně a toliko ve vztahu k některým dílčím otázkám.

5. Doporučení práce k obhajobě (zda se práce doporučuje či nedoporučuje k obhajobě):

Výše uvedené mě tedy vede k závěru, že posuzovaná diplomová práce je především z důvodu obsahových na samé hranici požadavků kladených na daný druh práce. V rámci samotného výsledného hodnocení samozřejmě bude především nezbytné zohlednit podobu ústní obhajoby práce ze strany autora, která za dané situace bude pro (ne)obhajobu práce určující.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

V rámci ústní obhajoby by se autor měl vypořádat s výtkami obsaženými v tomto posudku a samozřejmě by měl být schopen zodpovědět otázky vzešlé z diskuse před zkušební komisí.

V rámci diskuse u ústní obhajoby by měl být autor především schopen jasně, přehledně a srozumitelně formulovat své závěry, k nimž v rámci práce dospěl vzhledem k vymezeným cílům.

Dále navrhuji, aby autor v rámci obhajoby pojednal o problematice aspektů vymezení pravomoci civilních a správních soudů v České republice.

V Plzni dne 19. 5. 2014

Milan Podhrázký